

[Jefsen Christensen.]

nale Kasser, men det ændrer ikke noget i det Forhold, at den danske Kødproduktions Indtægtskilder fra Tyskland er faldet med over to Trediedele i Løbet af 2 Aar. I 1932 er vi naaet ned paa 82 000 Kreaturer. Jeg vil føje til, at jeg har taget med baade Kødudførselen og Kreaturudførselen, idet jeg har regnet med, at hver Ton Kød svarer til 4 Kreaturer; jeg er derved naaet til et Tal, der ligger paa 82 000 Kreaturer for 1932, og Værdien er faldet til at være 11 Mill. Kr.

Tyskland har saa afgjort været Danmarks Hovedaftager af Kreatureksporten, og jeg kan føje til, at det har Tyskland kunnet være uden nævneværdig Skade for det tyske Landbrug. Jeg ser af Bladene, at Direktøren for det tyske Landbrugskammer i Kiel, Dr. Thyssen, har holdt et Foredrag i Aabenraa, hvor han gaar ud fra dette, at Tyskland selvfølgelig er sig selv nærmest, og at det tyske Landbrug maa søge al den Beskyttelse, som det tyske Landbrug er i Stand til at søge i disse Tider, fordi Vanskelighederne ogsaa er store dér. Det kan man under almindelige Forhold ikke blande sig i, det kan man heller ikke nu, men jeg vil blot gerne pege paa, at denne Udtalelse af Direktøren for Landbrugskammeret i Kiel om Nødvendigheden af at søge den fornødne Beskyttelse, bl. a. gennem den voldsomme Forhøjelse af Tolden paa Kreatureksporten til Tyskland fra dansk Side og fra andre Lande, ikke har nogen stor Realitetsværdi. Da vi var paa det højeste Udførselstal i 1929, androg hele Kreaturindførselen til Tyskland fra Danmark saavel som fra andre Lande 7 pCt. af Tysklands samlede Kødforbrug. Det vil med andre Ord sige, at Tyskland den Gang forsynede sig selv med 93 pCt. af sit Kødforbrug, saa disse 7 pCt. kunde ikke trykke nævneværdigt paa det tyske Marked. Af disse 7 pCt. indførte Danmark de 4 pCt. I 1930 er Kødindførselen fra samtlige Lande efter Toldforhøjelsen fra 16 til 24½ Mark sunket til at være 3 pCt. af Tysklands Forbrug; deraf leverede Danmark de 2 pCt. Dette har gentaget sig i 1931 saavel som i 1932. Med andre Ord, den Tale, man fra tysk Side fører om Nødvendigheden af en voldsom Toldbeskyttelse for Kreaturer, er mere af psykologisk Værdi end af Realitetsværdi for det tyske Landbrug. Den nævnte Indførselsmængde fra samtlige Lande paa 3 pCt. af Tysklands samlede Kødforbrug kan ikke berettigede til at Hensyn til det tyske Landbrug at forhøje Tolden saa voldsomt, at

den faktisk virker som et Importforbud; men det er det, der er sket. I samme Øjeblik man forhøjer Tolden paa levende Kreaturer fra 24½ til 50 Mark, forbyder man praktisk talt Indførselen af Kreaturer fra fremmede Lande til Tyskland.

Jeg peger paa dette Forhold, fordi jeg mener, der maaske dog netop under Hensyn til, at Importen af Kreaturer og Kød fra fremmede Lande til Tyskland kun andrager disse 3 pCt., som allerede nævnt af det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup), kunde være en Mulighed for nye Forhandlinger med vor gamle Aftager om Danmarks Kreatureksport, der betyder saa uhyre meget for os, men saa forfærdelig lidt for det Land, der skal aftage den. Der vilde baade for den danske Kreatureksport og den tyske Industri være Mening i at knytte en naturlig Markedsforbindelse, for det bliver jo ikke virkningsløst for den tyske Industri, at man sænker Indkøbet i Danmark saa voldsomt, som man gør det, særlig i Betragtning af, at vi i længere Tid har købt for to Kroner i Tyskland, hver Gang det køber for en Krone her. Naar Tyskland beklager sig over den stærke Begrænsning af de danske Indkøb i Tyskland i de senere Aar, maa vi fra dansk Side svare: Ja, men I bestemmer i Virkeligheden selv Farten i saa Henseende! Vi er nu som før rede til at købe for 2 Kroner hos jer, hver Gang I køber for 1 Krone hos os under Forudsætning af, at vi faar en Behandling i Handelssamkvemmet, som vi fra begge Sider kan være tjent med. Jeg har ikke villet lade denne Lejlighed ubenyttet til her fra Tingets Talerstol at sige, ogsaa til de Fremtoninger, der i de sidste Dage har vist sig nede i Sønderjylland, at saadan er det faktiske Forhold i Handelssamkvemmet mellem os og vor Nabo mod Syd. Jeg ønsker ingenlunde en Skærpelse af Forholdet mellem de to Lande paa noget Punkt, jeg ønsker det allermindst her, hvor begge Parter har fælles Interesse i at have et fornuftigt og naturligt Handelssamkvem, men jeg vil gerne gentage, at dette Samkvem bør være af en saadan Karakter, at det virkelig kan anses som et normalt forløbende Handelssamkvem, hvor man ikke paa den ene Side udsteder faktiske Importforbud og paa den anden Side beklager sig over, at vort Indkøb i dette Land formindskes i samme Forhold, som vor Eksport til Landet formindskes.

Skulde det ikke kunne lykkes at opnaa en ny Handelsforbindelse paa dette Felt under Henviisning til, hvor lidt det i Virke-